

จดหมายข่าวสภานิติวิจัย

ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

*Institute of Language and Culture for Rural Development
Mahidol University*

ปีที่ ๒๙ ฉบับที่ ๒ : เมษายน – มิถุนายน ๒๕๕๑

Vol. 29 No. 2 : April – June 2008

ในวันสงกรานต์ตรงกับวันอาทิตย์ นางสงกรานต์ทรงนามว่า 'ทงชะเทวี่'
ทรงพาหุรัดทัดดอกทับทิม ประดับอาภรณ์ด้วยแก้วปัทมราช (พลอยสีแดง)
ภักษาหารอุทุมพร (มะเดื่อ) พระหัตถ์ซ้ายทรงจักร พระหัตถ์ซ้ายทรงสังข์ ทรงครุฑเป็นพาหนะ
ตำนานโบราณว่า 'พืชพันธุ์ธัญญาหารในเรือกลส่วนไร่นาไม่สู้ขอกงามนัก'

พิพิธภัณฑน์ บ้านแอนน์ แฟรงค์

สนใจ คำร้องสกุล*

ฉันเห็นโลกค่อยๆ กลายเป็นซากปรักหักพัง
ฉันได้ยินเสียงฟ้าร้องที่เคลื่อนเข้ามาทำลายเรา
ฉันรู้สึกถึงความเคียดแค้นของคนในถิ่น
เมื่อฉันมองขึ้นไปสู่สรวงสวรรค์
ฉันรู้ทันทีว่าจะต้องมีวันนั้น
วันที่การทำลายล้างจะหยุดอย่างสิ้นเชิง
วันที่โลกจะมีเพียงความสงบ และสันติภาพ
ฉันจะอยู่ต่อไป ด้วยความหวัง จนกว่าจะถึงวันนั้น"

(ความตอนหนึ่งใน The Anne Frank House)

รูปปั้นแอนน์ แฟรงค์ ที่เนเธอร์แลนด์
(ที่มา: Ann Frank Magazine: 28)

ช่วงชีวิตหนึ่งของ แอนน์ แฟรงค์

บิดามารดาของแอน แฟรงค์ คือ ฮอตโต และอีดิธ แฟรงค์ ซึ่งเป็นชาวยิวเยอรมัน ได้อพยพหนีภัยการต่อต้านชาวยิวมาอยู่ที่อัมสเตอร์ดัมส์ โดยเข้าหุ้นร่วมกับเพื่อนชาวยิวทำธุรกิจจำหน่ายสารผสมอาหารสำหรับผลิตขนมปังและเครื่องเทศ ในเวลาต่อมาสมาชิกทั้งสองครอบครัว (8 คน) ต้องใช้ชีวิตร่วมกันหลบซ่อนในบ้านหลังหนึ่ง เมื่อทหารนาซีกวาดล้างชาวยิว และเข้ายึดครองประเทศเนเธอร์แลนด์ บิดาของเธอเริ่มวางแผนตัดแปลงชั้นบนของโกดังเก็บของด้านหลังเป็นสถานที่ซ่อนตัว เป็นความลับที่ไม่มีใครรู้ยกเว้นผู้ช่วยและเลขาของเธอผู้มาส่งเสบียงอาหาร และแจ้งข่าวสารต่างๆ ระหว่างซ่อนตัว แอนน์ แฟรงค์ได้รับสมุดบันทึกตอนอายุ 13 ปี จากบิดาของเธอก่อนเกิดเหตุร้ายไม่นาน ซึ่งเป็นที่พึ่งทางใจของเธอและได้บันทึกสภาพเหตุการณ์ต่างๆ ในบ้าน

แต่สุดท้ายทั้งแปดชีวิตก็ถูกจับกุมจากตำรวจลับเยอรมันร่วมกับนักสืบชาวดัตช์ โดยถูกส่งไปกักขังหลายแห่ง ก่อนจะมาถึงค่ายกักขัง "เอาชวิตซ์" ในประเทศโปแลนด์ นักโทษชายหญิงที่แข็งแรงถูกใช้แรงงานอย่างทารุณในโรงงานหรือเหมืองถ่านหิน เมื่อนักโทษชายหญิงเหล่านั้นหมดสภาพด้วยการเจ็บป่วย หรือขาดอาหารรวมทั้งคนชราและเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี จะถูกนำไปฆ่าด้วยการให้เข้าห้องรมแก๊สพิษ

หลังจากกองทัพรัสเซียได้มาปลดปล่อยค่ายแห่งนี้เมื่อเดือนมกราคม ในปี พ.ศ. 2488 มีเพียงบิดาของแอนน์ แฟรงค์ที่รอดชีวิตคนเดียวจาก 8 ชีวิต ทั้งๆ ที่มีสภาพขาดสารอาหารอย่างรุนแรงและกลับสู่ประเทศบ้านเกิดทั้งที่ไม่รู้ว่าบุตรสาวทั้งสองได้เสียชีวิตไปแล้ว (แอนน์ แฟรงค์เสียชีวิตเมื่ออายุ 15 ปี) เขารู้ข่าวร้ายจากผู้ช่วยของเขา

บิดาผู้สละตนเป็นบุตรสาว

หลังจากที่ฮอตโต แฟรงค์ ใช้เวลาในการอ่านหนังสือบันทึกบุตรสาว เขาได้ตระหนักถึงคุณค่าของหนังสือเล่มนี้ จึงส่งไปให้นักวิชาการและนักประวัติศาสตร์ศึกษา จนกลายเป็นบทความลงในหนังสือพิมพ์ และพิมพ์เป็นหนังสือ "ห้องลับ: บันทึกของแอนน์ แฟรงค์" ผลงานหนังสือของเธอได้รับการตีพิมพ์ในหลายภาษาและได้นำไปทำเป็นละครเวที ละครร้อง และภาพยนตร์ในปี พ.ศ. 2501 นอกจากนี้บิดาของเธอยังเป็นผู้ก่อตั้งมูลนิธิ แอนน์ แฟรงค์ เข้าส์ ขึ้นมาด้วยเช่นกัน

พิพิธภัณฑน์บ้านแอนน์ แฟรงค์ : อนุสรณ์สถานความทรงจำอันโหดร้าย

บ้านหลังนี้ได้เคยถูกทำลายไปบ้าง หลังจากผู้คนในบ้านถูกจับ และมีการใช้สอยในด้านอื่นหลังสงคราม แต่ด้วยความโด่งดังของหนังสือ ละครเวที และภาพยนตร์ ทำให้ชาวอัมสเตอร์ดัมร่วมมือกันซื้อและบูรณะอาคารรวมทั้งเปิดให้เข้าชม เมื่อวันที่ 3 พฤษภาคม พ.ศ. 2503

* นักวิจัยประจำสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

ในปี พ.ศ. 2536 เทศบาลนครอัมสเตอร์ดัมส์ ตกลงเงินโครงการอนุรักษ์และปรับปรุงพิพิธภัณฑ์บ้านแอนน์ แฟรงค์ให้ใกล้เคียงกับสภาพความเป็นจริงมากที่สุด โดยอาศัยข้อความในบันทึก ภาพถ่าย เอกสาร และคำบอกเล่าของผู้ที่เคยเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ มีการเพิ่มรายละเอียดต่างๆ ในการก่อสร้างส่วนประกอบอาคาร และเครื่องประดับอาคารต่างๆ นอกจากตัวบ้านจริงแล้วยังมีการปรับปรุงรีต่อนหอพักนักศึกษาเดิม เพื่อเพิ่มพื้นที่ใช้สอย สำหรับรองรับผู้เข้าชมและกิจกรรมอื่นๆ ของมูลนิธิ โดยให้เชื่อมกับอาคารเดิม และกำหนดสีจันทน์ข้างบนเหนือพิพิธภัณฑ์ขึ้นไปให้เป็นหอพักเช่นเดิม มีการปรับอาคารบางส่วนด้านในออกไป เพื่อจะได้เห็นบ้านแอนน์ แฟรงค์ในมุมมองใหม่ โดยถ้าดูจากภายนอกจะไม่รู้ว่าเป็นพิพิธภัณฑ์ที่กลมกลืนไปกับสภาพแวดล้อมบ้านเรือนทั่วไปในปัจจุบัน

การขยายพื้นที่ (ตัวตึก) พิพิธภัณฑ์เพื่อจัดแสดง, ประชาสัมพันธ์ และกิจกรรมต่างๆ (ที่มา: Ann Frank Magazine: 4)

ก่อนเข้าชมนั้น ผู้เข้าชมจะได้เข้าใจเรื่องราวและสภาพการขบขันสมัยนั้น จากแบบจำลองบ้านทั้งส่วนหน้าและส่วนหลังที่เป็นที่ซ่อนตัว รวมทั้งเอกสารต่างๆ ของพิพิธภัณฑ์ ในบริเวณส่วนประชาสัมพันธ์ สมาพันธ์ไปมีบรรยากาศสลัวๆ มีตุ๊กเหมือนให้ผู้เข้าชมสำรวจจิตใจให้สงบก่อนเข้าชมในชั้นต่างๆ ของบ้านหลังนี้

การจัดแสดงได้มีการนำข้อความในสมุดบันทึกของแอนน์ แฟรงค์ และภาพถ่ายขาวดำ โดยใช้แสงไฟส่องไปยังข้อความ และภาพถ่าย เพื่อสื่อให้ผู้ถึงเจตนาารมณ์ของเธอ ซึ่งทำให้ผู้เข้าชมมีสมาธิในการรับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้น พร้อมกับสภาพแวดล้อมภายในบ้านที่เป็นที่ลับของพวกเธอตั้งแต่ชีวิต ทำให้รู้สึกอยากติดตามต่อไปเรื่อยๆ เสมือนเข้าไปอยู่ในสภาพเหตุการณ์นั้นจริงๆ

ในแต่ละห้องแสดงชั้นนั้นจัดแสดงได้สัมพันธ์ไปตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเป็นไปตามที่บันทึกไว้ ตั้งแต่การวางแผน การหลบซ่อน จนถึงการจับกุม เสมือนผู้เข้าชมกำลังอ่านบันทึกของเธอ และเฝ้าดูเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น เช่น สภาพความเป็นอยู่ในที่ต่างๆ ของบ้าน โกดัง สำมัญจวน ห้องครัว ห้องนั่ง ห้องเก็บของ ตู้หนังสือเคลื่อนได้ ห้องพัก เป็นต้น

ผู้ชมนั่งอ่านหนังสืออย่างตั้งใจเพื่อให้เข้าถึงบรรยากาศ การหลบซ่อนและตู้หนังสือเคลื่อนได้ (ที่มา: Ann Frank Magazine:11)

นอกจากนี้ยังมีภาพเพิ่มเติมเรื่องราวของเธอด้วยการฉายภาพวิดีโอทัศน์และเสียงบรรยายประกอบในแต่ละช่วงเหตุการณ์สำคัญๆ จะไม่มีการติดตั้งแผงนิทรรศการ แผ่นภาพ และคำบรรยายต่างๆ เพื่อทำลายทัศนียภาพของบ้านหลังนี้ บางส่วนมีการเจาะช่องกระจกเงาสะท้อนในบางมุมที่ผ่านไม่ได้ จึงผู้ชมจะได้รู้เรื่องราวทั้งหมดตามลำดับ ตามเส้นทางที่กำหนดไว้ในการเข้าชม

เมื่อมาถึงช่วงการจับกุมแล้ว ผู้เข้าชมจะมาสู่โลกความเป็นจริง และอยากสืบค้นต่อว่าหลังจากนั้นจะเป็นอย่างไร มีแหล่งให้สืบค้นต่อจากห้องสมุดและคอมพิวเตอร์ สิ่งที่ได้จากการเข้าชมคือ ได้สะท้อนความคิดของสงคราม การเหยียดผิว การหลบซ่อน ความลำบาก ความเหงา และความหวังของผู้คนแปดชีวิตในบ้านหลังนี้

“วันหนึ่ง สงครามเลวร้ายนี้ จะต้องสิ้นสุด
เมื่อวันนั้นมาถึง เราจะไปใช้ชีวิต แต่เป็นมนุษย์เหมือนคนอื่น ๆ”

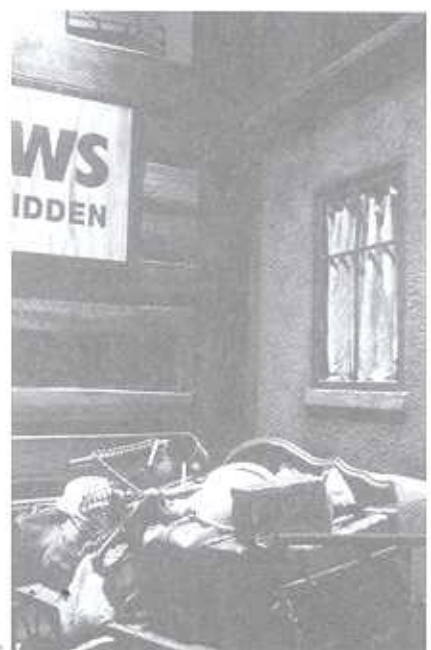
(ความทรงจำหนึ่งใน The Anne Frank House)

ความทรงจำของเด็กชาย แดเนียล ณ United States Holocaust Memorial Museum, U.S.A.

ขณะที่พิพิธภัณฑ์บ้านแอนน์ แฟรงค์ได้เสนอคุณค่าที่ควรแก่การจดจำและให้ตระหนักถึงความโหดร้ายของสงคราม รวมทั้งให้เห็นความฝันของเด็กสาวผู้ที่อยากให้เห็นสันติภาพในโลกใบนี้ แต่ยังมีพิพิธภัณฑ์อื่นๆ อีกหลายแห่งที่สะท้อนถึงสงครามการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในยุคสมัยเดียวกัน เช่น พิพิธภัณฑ์ไฮโลคอสท์ (United States Holocaust Memorial Museum) ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี.

ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้จัดแสดงถึงวิธีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่โหดร้าย เพื่อให้ผู้ชมได้ตระหนักถึงความบ้ำกลังของผู้เฒ่านาซีในสงครามเพื่อรักษาความเป็นเผ่าพันธุ์ที่บริสุทธิ์ คือ เยอรมัน ซึ่งนำไปสู่การทำลายล้างผู้คนมากมาย สิ่งนี้คล้ายกันกับพิพิธภัณฑ์บ้านแอนน์ แฟรงค์ คือ มีการจัดนิทรรศการพิเศษให้กับผู้เข้าชมวัยเด็กเรื่อง ความทรงจำของเด็กชายแดเนียล (Remember the Children : Daniel's story) โดยผ่านการจำลองสภาพความเป็นอยู่ของเด็กชายชาวยิวที่อยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ในการเล่าเรื่องได้มาจากสมุดบันทึกของแดเนียลที่ผ่านช่วงเวลาที่เขามีความสุขในครอบครัวและความยากลำบากในช่วงสงคราม จนไปสู่ค่ายกักกันและตายในที่สุด

ลักษณะที่เด่นและต่างจากแอนน์ แฟรงค์ คือ เด็กชายแดเนียลไม่มีตัวตนเป็นเพียงตัวละครสมมุติขึ้นมาและฉากบรรยากาศที่จำลองสภาพเหตุการณ์ต่างๆ มิได้เป็นของจริง เพียงแต่สร้างบรรยากาศในสมมุติให้เสมือนจริงและมีนัยยะให้เด็กได้สัมผัสด้วยความรู้สึกที่มีได้สะท้อนความโหดร้ายของสงคราม ออกต่างๆ ที่จัดแสดงเน้นการสร้างบรรยากาศ แสง สี เสียง ประกอบอย่างสวยงาม เช่น แสดงความอบอุ่นในครอบครัวก่อนสงครามด้วยการปูเส้นทางเดินไปสู่บ้านที่อบอุ่นไปด้วยเสียงเด็กและเสียงหัวเราะ แล้วผ่านไป ยี่สามสัปดาห์มาใช้เก้าอี้ในสวนที่แสงทแยงแฉกของต้นไม้ของต้นไม้ และสภาพสังคมในสงครามที่ข้าพเจ้าเองเพิ่งหายาก ดังนั้น ครอบครัวแดเนียลต้องย้ายไปอยู่สลัม และจากสถานีขบวนรถไฟไปสู่ค่ายกักกัน นอกจากนี้ยังมีผู้ไปเยี่ยมชมในค่ายกักกันให้ผู้เข้าชมเขียนไปรษณีย์และย้อนอดีต เราจะได้ทราบความคิดเห็นของผู้เข้าชมจากตู้ไปรษณีย์นี้ได้

ทางเข้าหมู่บ้านของแดเนียล   ภาพการจำลองบรรยากาศสวนสาธารณะ   สถานที่จำลองฉากสถานีรถไฟ (ที่มา: อาจารย์อภพร นิลสิน ฉายภาพ)

สิ่งที่ได้จากการเข้าชม (Take Home Message)

การจัดแสดงบ้านพิพิธภัณฑ์ของบุคคลสำคัญต่างๆ หรือการจำลองเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ ต่างนิยมที่จะจัดแสดงบรรยากาศให้สมจริงมากที่สุด (บ้านแอนน์ แฟรงค์) หรือให้เสมือนจริง (ความทรงจำของเด็กชายแดเนียล) ซึ่งตั้งขึ้นอยู่กับกลุ่มผู้เข้าชม โดยเฉพาะวัยเด็กจำเป็นต้องจัดแสดงให้มีบรรยากาศที่มีสีสันสวยงามและสัมผัสได้ แต่อย่างไรก็ตามการจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ทั้งสองที่ต่างก็ต้องการให้ตระหนักถึงสงครามและช่วยกันสร้างสันติภาพให้เกิดขึ้นในโลกใบนี้ต่อไป

อ้างอิง

Metselaar, Menno and Rol, Ruud van der. 1999. Magazine "Anne Frank." Amsterdam: Van Roessel bv.
 บันทึกร. จุลาลัย. 2548. **พิพิธภัณฑ์พิพิธภัณฑ์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาพเป็นข่าว

ค่ายวัฒนธรรมภาคฤดูร้อน รุ่นที่ 9

เมื่อวันที่ 19 มีนาคม - 19 เมษายน 2551 สถาบันฯ ได้จัดโครงการ "ค่ายวัฒนธรรมภาคฤดูร้อน รุ่นที่ 9" รับสมัครเยาวชนอายุตั้งแต่ 6 - 12 ปี เพื่อเรียนรู้ในเรื่องวัฒนธรรมไทยด้านต่างๆ เช่น วรรณคดีไทย นาฏศิลป์ไทย (รำไทย โขน) ขงยิงรวม กิจกรรมส่งเสริมเยาวชนให้มีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ (E.O) และการไปทัศนศึกษาวัฒนธรรมนอกสถานที่

เยี่ยมชมสถาบันฯ

เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2551 ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้นำนิสิตใน "โครงการเพิ่มพลังการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยเพื่อเด็กสำหรับเยาวชน" (Unseen Mahidol University for Children) ครั้งที่ 20 จำนวน 30 คน เข้าเยี่ยมชมสถาบันฯ ณ อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี

รับมอบหนังสือ

เมื่อวันที่ 28 เมษายน 2551 คณาจารย์ คุณหญิงสุริยา รัตนกุล รองผู้อำนวยการวิทยาลัยศาสนศึกษา และรองคณบดีโรงเรียนศรีวิภา ผู้อำนวยการสถาบันฯ รับมอบหนังสือเกี่ยวกับปรัชญาศาสนาเซน จาก Mr. Pramod M. Jain - Chairman - Digambar Jain Foundation, Bangkok ณ วิทยาลัยศาสนศึกษา

สถาบันฯ ร่วมกับสำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ จัดเวทีประชาพิจารณ์ร่างแผนแม่บทการเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ

เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2551 รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายจักรภพ เพ็ญแข) รองประธานกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ เป็นประธานเปิดเวทีประชาพิจารณ์ร่างแผนแม่บทการเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ และมอบรางวัลการประกวดเรียงความ คำขวัญ และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของชาติ พร้อมแสดงปาฐกถาพิเศษ เรื่อง "การสร้างสันติวิธีในสังคมไทยด้วยเอกลักษณ์ของชาติ" ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ

ปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 2551

เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2551 รองศาสตราจารย์โสภณา ศรีจังกพา ผู้อำนวยการสถาบันฯ เป็นประธานในพิธีเปิดงาน “ปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 2551” และมอบรางวัลนักศึกษาเก่าเพื่ออุปถัมภ์ระดับ ปีการศึกษา 2550 ได้แก่ นางสาวโสโรชา เกสโร ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี

สัทศาสตร์ปฏิบัติเพื่อการออกเสียงที่ดีกว่า รุ่นที่ 14

เมื่อวันที่ 22 - 23 พฤษภาคม 2551

สถาบันฯ ได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “สัทศาสตร์ปฏิบัติเพื่อการออกเสียงที่ดีกว่า รุ่นที่ 14” โดยรองศาสตราจารย์ ดร.อมร แสงมณี ณ อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี

ร้องรำ ทำเพลง ครั้งที่ 50

เมื่อวันที่ 18 มิถุนายน 2551 เวลา 17.00 น. ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์ ชั้น 2 อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี ผู้ช่วยศาสตราจารย์เอี่ยม ทองดี รองผู้อำนวยการสถาบันฯ กล่าวต้อนรับและมอบของที่ระลึกให้คุณปกรณ์ พรพิสุทธิ โนรายการ “ร้อง รำ ทำเพลง ครั้งที่ 50” การแสดง “เสภาตลก” คณะศิษย์อาจารย์เสรี หวังในธรรม พร้อมการบรรเลงวงปี่พาทย์เสภาคู่ จากนักศึกษาปริญญาโทของสถาบันฯ วิชาเอกวัฒนธรรมการดนตรี

งาน “วันสุนทรภู่ ครูของเรา”

เมื่อวันที่ 26 มิถุนายน 2551 ณ อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี สถาบันฯ ได้จัดงาน “วันสุนทรภู่ ครูของเรา” เพื่อน้อมรำลึก และเผยแพร่เกียรติคุณ ผลงานวรรณกรรมต่างๆ ในอารยธรรมด้านภาษาและดนตรีของสุนทรภู่ ซึ่งเป็นการบรรยายประกอบการสาธิต โดย ดร.ลักขณา ตาวรัตินนท์ อาจารย์อโน้นต์ สบฤกษ์ และนักศึกษาปริญญาโท วิชาเอกวัฒนธรรมการดนตรี

แผนที่วัฒนธรรม: เครื่องมือ สร้างความสัมพันธ์ชายแดน

ดร.เสาวภา พรศิริพงษ์^{*}

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดการประชุมวิชาการเรื่อง แผนที่วัฒนธรรม: เครื่องมือสร้างความสัมพันธ์ชายแดน เมื่อวันที่ 13-14 มีนาคม 2551 ณ ห้องประชุมเนกประสงค์ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรม

เพื่อพัฒนาชนบท โดยนายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมได้ให้เกียรติมีเกียรติเป็นประธานในการเปิดการประชุมดังกล่าว ผู้เข้าร่วมประชุมประกอบด้วยนักวิชาการจากกระทรวงวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยต่างๆ และผู้สนใจทั่วไปจำนวน 430 คน วัตถุประสงค์ของการประชุมเพื่อนำเสนอผลการศึกษาวิจัยและแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ชายแดนไทย-กัมพูชา ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ชายแดนในมิติต่างๆ เพื่อให้เกิดการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการสร้างความเข้าใจระหว่างประเทศ

การประชุมครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการแผนที่วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ในจังหวัดชายแดนไทย-กัมพูชา ซึ่งเป็นโครงการวิจัย 3 ปี (พ.ศ. 2549-2551) และได้รับการสนับสนุนงบประมาณจาก

มหาวิทยาลัยมหิดล คณะผู้วิจัยประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวภา พรศิริพงษ์ ศาสตราจารย์ ดร.สุวิไล เปรมศรีรัตน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิญญา บัวสรอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยงยุทธ บุราสิทธิ์ ดร.นรเศรษฐ์ พิสิฐพันธ์ อาจารย์สุนิศา ศิวปฐมชัย ดร. อิศระ ชูศรี นางสาวสุวรรณีย์ พรพนาธมย์ และนางสาววิภาวิไลย์ ปัดภัย

ที่มาของโครงการวิจัย เนื่องจากพื้นที่บริเวณแนวชายแดนไทย-กัมพูชามีความยาวถึง 800 กิโลเมตร ตั้งแต่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรืออีสานใต้ ครอบคลุมพื้นที่ 7 จังหวัดของไทยคือ ตราด จันทบุรี สระแก้ว บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ และอุบลราชธานี เป็นดินแดนที่มีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และความหลากหลายด้านภาษา ชาติพันธุ์ และภูมิปัญญาต่างๆ เป็นแหล่งของอารยธรรมและการตั้งถิ่นฐานของผู้คนมาตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ในปัจจุบันประชากรในพื้นที่จึงมีความซับซ้อนทางภาษา ชาติพันธุ์และวัฒนธรรมทั้งจากผู้ที่ตั้งถิ่นฐานมาแต่ดั้งเดิมและผู้อพยพเข้ามาใหม่ในช่วงระยะเวลาต่างๆ การตั้งถิ่นฐานของกลุ่มชาติพันธุ์ส่วนมากมีความต่อเนื่องครอบคลุมข้ามประเทศทั้งไทยและกัมพูชา กลุ่มชาติพันธุ์ที่มีจำนวนมากที่สุดในแถบนี้คือ กลุ่มเขมรดินไทย โดยมีเขมรสุรินทร์เป็นศูนย์กลางเนื่องจากมีผู้พูดภาษาเขมรหนาแน่นและมีวัฒนธรรมที่เด่นชัดเป็นเอกลักษณ์ การศึกษาวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่ดังกล่าวจะนำไปสู่ความเข้าใจ การยอมรับความแตกต่าง ความหลากหลายของวิถีชีวิต ระบบคิด ความเชื่อ โลกทัศน์ และภูมิปัญญาของกลุ่มชนต่างๆ

เนื้อหาการประชุมวิชาการแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ในภาคเช้าเป็นการกล่าวเปิดประชุมและเปิดตัวเว็บไซต์แผนที่วัฒนธรรม (<http://www.mapculture.org>) โดย ฯพณฯ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมนายอนุสรณ์ วงศ์วรรณ การปาฐกถานำเรื่อง "วัฒนธรรม: เครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดย ร.ต.อ. ดร.นิติภูมิ นวรัตน์ ผู้อำนวยการสถาบันเอเชียศึกษา มหาวิทยาลัยอีสัสัมชัญ และการอภิปรายเรื่อง "แผนที่วัฒนธรรมในความหมายใหม่" โดย รองศาสตราจารย์ ดร.สุนทร ชูตินทรานนท์ ผู้อำนวยการสถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และหม่อมหลวงวัลย์วิภา บุรุษรัตนพันธุ์ สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ในช่วงบ่ายเป็นการนำเสนอผลการวิจัย ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ส่วนคือ การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเขมรดินไทยที่อยู่ในประเทศ จำนวน 4 เรื่อง และการศึกษาเกี่ยวกับเขมรข้ามแดน 4 เรื่อง และการจัดการองค์ความรู้เพื่อจัดทำแผนที่วัฒนธรรม

^{*} รองศาสตราจารย์ประจำสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

ส่วนที่ 1 การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเชมรถิ่นไทยที่อยู่ในประเทศ

บทความของ ดร. อิศระ ชูศรี เรื่อง อัตลักษณ์ไทย/เชมร : มุมมองประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ที่ต้องการตอบคำถามว่า ในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา ที่มีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์และความหลากหลายทางภาษา และวัฒนธรรม อัตลักษณ์ไทย/เชมร จะแสดงออกมาในลักษณะใดบ้าง

บทความของศาสตราจารย์ ดร. สุวิไล เปรมศรีรัตน์ เรื่อง ภาษา ขนบธรรมเนียมและการศึกษาแนวชายแดนไทย-กัมพูชา ที่นำเสนอแง่มุมบางประการจากการศึกษา สำรช สภาการแห่งรัฐ ภาษาและชาติพันธุ์ในพื้นที่บริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา การจัดการศึกษาของรัฐที่มีผลกระทบต่อความหลากหลายของภาษาและวัฒนธรรม ปัญหา อุปสรรค และความต้องการของชุมชน

บทความของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิญญา บัวสว่าง เรื่อง แหล่งเรียนรู้แบบมีชีวิต: การสืบสานวัฒนธรรมข้ามแดนที่นำเสนอตัวอย่างของการเรียนรู้ เพื่อสืบทอดภูมิปัญญาในการดูแลสุขภาพของกลุ่มหมอยาพื้นบ้านในจังหวัดสุรินทร์ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนความรู้เหล่านี้กับหมอยาพื้นบ้านในพื้นที่ชายแดนของประเทศกัมพูชาที่มีระบบนิเวศใกล้เคียงกับแถบอีสานใต้ ซึ่งสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเชื่อมสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านได้

บทความที่ 4 เรื่อง เพลงพื้นบ้านกัมพูชาในกระแสการเปลี่ยนแปลง ของ อาจารย์อนันต์ สบอุกษ์ ที่นำเสนอความพยายามในการปรับตัวของ “กัมพูชา” ดนตรีที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในกลุ่มผู้พูดภาษาเชมรในจังหวัดต่างๆ ทั้งภาคตะวันออกและอีสานใต้

ส่วนที่ 2 การศึกษาเชมรข้ามแดน

ประกอบด้วยบทความเรื่อง เส้นทาง “เงิน” ของแรงงานเชมรในประเทศไทยของ ดร. นงเศรษฐ์ ทิสิฐพันธ์ เป็นการนำเสนอพฤติกรรมการออมเงิน และการส่งเงินของแรงงานเชมรที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยในจังหวัดชายแดนไทย-กัมพูชา

บทความของรองศาสตราจารย์ ดร. เสาวภา พรศิริพงษ์ เรื่อง “การจัดการสุขภาพของแรงงานข้ามชาติเชมรในจังหวัดชายแดนไทย-กัมพูชา” เป็นการนำเสนอปัญหาในการจัดการสุขภาพในพื้นที่จังหวัดชายแดนไทย-กัมพูชา รูปแบบและวิธีการรับมือกับปัญหาของสถานพยาบาลต่างๆ ในพื้นที่ โอกาสและแนวทางการดำเนินงานในอนาคต

การศึกษาข้ามแดนไทย-กัมพูชา: ภาวะหรือโอกาส บทความของอาจารย์สุนิตา ศิวบุญชัย เป็นการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการเข้าถึงศึกษาข้ามแดนของชาวเชมรในประเทศไทย แต่เดิมการศึกษาข้ามแดนของชาวเชมรมักถูกมองว่าเป็นภาระ และสร้างปัญหาให้กับประเทศไทย แต่บทความนี้กลับมองในมุมที่ตรงกันข้าม โดยมองว่าเป็นโอกาสมากกว่าเป็นภาระ และรัฐไทยควรให้การสนับสนุน เพราะการศึกษาจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างไทย-กัมพูชาต่อไปในอนาคต

“บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการสร้างความสัมพันธ์ชายแดน” โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยงยุทธ บูราสิทธิ์ บทความนี้ให้ความสำคัญกับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่จังหวัดชายแดนไทย-กัมพูชา ว่าควรเข้ามาบทบาทในการสร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างไรบ้าง

ส่วนที่ 3 การจัดการความรู้เพื่อทำแผนที่วัฒนธรรม

“การจัดการความรู้เพื่อทำแผนที่วัฒนธรรม” บทความของนางสาวสุวรรณี พรหมภรณ์ และนางสาววิลาวัลย์ ปัทมัย ที่ได้กล่าวถึงแผนที่วัฒนธรรมในความหมายใหม่ก็คืออะไร และโครงการวิจัยเรื่องแผนที่วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ชายแดนไทย-กัมพูชา ได้ใช้วิธีการจัดการวัฒนธรรมเพื่อนำมาเผยแพร่ข้อมูลวัฒนธรรมในวงกว้างได้อย่างไร และทำไมจึงเลือกใช้วิธีการดังกล่าว

สำหรับท่านที่สนใจสามารถติดตามรายละเอียดของเนื้อหาการประชุมได้ในเอกสารประกอบการประชุมเรื่อง “แผนที่วัฒนธรรม: เครื่องมือสร้างความสัมพันธ์ชายแดน และที่เว็บไซต์ <http://www.maoeculture.org>

ถอดบทเรียนกิจกรรมสัมพันธ์กลุ่มวิจัยดนตรี

พชร สุวรรณภาชนี*

เมื่อวันที่ 19-21 กรกฎาคม 2551 ที่ผ่านมา กลุ่มวิจัยดนตรีมีโอกาสดำเนินทางไปสัมผัสวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยงโปว์ที่อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี ในโครงการกิจกรรมสัมพันธ์กับกลุ่มวิจัยดนตรีครั้งที่ 1/2551 เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ร่วมสานสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการกลุ่มไปพร้อมๆ กับการฝึกปฏิบัติงานสนามทางมานุษยวิทยาการดนตรี

การดำเนินงานตามโครงการดังกล่าว เปรียบเสมือนการเข้าสู่ห้องเรียนวิจัยในโลกกว้างที่ช่วยให้สมาชิกกลุ่มได้เข้าใจ และตระหนักถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ช่วยสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ของกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางของกลุ่มวิจัย

ดนตรีที่ต้องการพัฒนาคุณภาพของสมาชิก สร้างประสบการณ์ในการทำวิจัย เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนางานที่มีคุณภาพและตอบสนองต่อความต้องการของสังคมต่อไป

ตลอดช่วงเวลา 3 วัน แม้จะเป็นเวลาที่ไม่นานนัก แต่สมาชิกทั้ง 30 คนก็ได้ร่วมทำกิจกรรมหลายอย่าง ตั้งแต่กิจกรรมกับน้องนักศึกษาชั้นปีที่ 1 การสำรวจวัฒนธรรมดนตรี รวมไปถึงการพูดคุยแลกเปลี่ยนร่วมกับเครือข่ายและคนในชุมชนในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของชาวกะเหรี่ยงโปว์

การสำรวจและสอบถามพูดคุยกับชาวบ้านใน 4 หมู่บ้าน ได้แก่หมู่บ้านฮันดาต หมู่บ้านสิงทราย, หมู่บ้านยางแดง (บ้านไร่), และหมู่บ้านบ้านใหม่คลองอีวงะ พบว่า ชาวกะเหรี่ยงโปว์ทุกวันนี้มีการปรับเปลี่ยนทั้งวิถีคิดและพฤติกรรมในการใช้ชีวิต มีค่านิยมการใช้ชีวิตแบบคนในเมืองมากขึ้น

ไม่จำเป็นเรื่องอาหาร การแต่งกาย การทำมาหากิน การใช้เวลาว่างไปกับการรับชมรายการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม หรือการร้องเพลงคาราโอเกะ เป็นต้น อาจเป็นเพราะผลของการพัฒนาองศาการศึกษาและองค์ประกอบอื่น ที่ทำให้ชุมชนมีความสะดวกในการเดินทางไปมาหาสู่กับสิ่งอำนวยความสะดวกสบาย ทำให้เด็กนักเรียนมีโอกาสได้เข้าศึกษาต่อในเมือง และจังหวัดใกล้เคียง หรือคนหนุ่มสาวได้เดินทางไปทำงานหาเงินต่างถิ่นมากขึ้น วิถีชีวิตที่ดีต่อกับสังคมภายนอกมากขึ้น ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนและผสมผสานทางวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมกับแบบสมัยใหม่ ทัศนคติ พฤติกรรม และรูปแบบของการดำรงชีวิตของชาวกะเหรี่ยงโปว์ในปัจจุบันจึงไม่แตกต่างไปจากวิถีชีวิตของคนในสังคมเมืองเท่าไรนัก ซึ่งถึงแม้ว่าชาวกะเหรี่ยงโปว์ จะนับได้ว่าเป็นชาติพันธุ์หนึ่งที่สามารถดำรงรักษาเอกลักษณ์ชาติพันธุ์ได้อย่างเข้มแข็ง แต่เมื่อความเจริญทางวัตถุถูกนำเข้าสู่ชุมชน มีถนนหนทางเข้าสู่หมู่บ้าน ไฟฟ้าและระบบน้ำประปาเข้าถึง สาธารณูปโภคพื้นฐานเหล่านี้ได้นำพาวัฒนธรรมแบบสังคมเมืองไหลบ่าเข้าสู่ท้องถิ่นอย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ดี สิ่งสำคัญที่กลุ่มวิจัยได้เรียนรู้จากการลงพื้นที่ในครั้งนั้นนอกจากการได้ค้นพบความจริง ได้แก่การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของชาวกะเหรี่ยงโปว์ในด้านต่างๆ แล้ว เรายังมองเห็นโอกาสในการสร้างงานวิจัยร่วมกับชุมชนกะเหรี่ยงหรือเครือข่ายที่อื่นๆ จากประเด็นที่ได้พูดคุยแลกเปลี่ยน จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ

เป็นผลลัพธ์สำคัญที่ทำให้กลุ่มวิจัยดนตรีจะได้นำไปร่วมกันพัฒนาความคิด หรือตั้งเป็นประเด็นวิจัยดนตรีในมิติใหม่ๆ ทั้งในแง่ของเนื้อหาสาระ แนวคิด รวมถึงวิธีการศึกษาให้สอดคล้องไปกับชีวิตวัฒนธรรมของท้องถิ่นในปัจจุบันได้อย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

* นักวิจัยประจำสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

แนวคิดอันเวิ้งว้าง

มหาตมา คานธี

ผู้นำของการรณรงค์
หรือการต่อสู้ที่ศักดิ์สิทธิ์ทุกคน
จะต้องระมัดระวังให้จงหนัก
ที่จะเลือกเป็นเฉพาะผู้ที่บริสุทธิ์จริงๆ เท่านั้น
เข้ามาเป็นสมาชิกร่วมการต่อสู้กับตน

(ชีวประวัติของข้าพเจ้า หน้า ๒๔๒)

โลกตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความสัตย์จริง
ที่ใดมีความสัตย์จริง
ที่นั่นย่อมมีความสุขสงบ
ที่ใดขาดความสัตย์จริง
ที่นั่นจะมีก็แต่ความอลเวงวุ่นวาย
ความสัตย์จริงเป็นสิ่งล้ำค่าจนโลก
ไม่มีใครจะสามารถทำลายความสัตย์จริงได้

(ชีวประวัติของข้าพเจ้า หน้า ๒๕๙-๓๐๐)

ผู้ที่ดีแฉ่งต่อกฎหมายโดยสันติวิธี
จะต้องเป็นผู้ที่เคารพ
และปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐบาลโดยสมัครใจ
คนเราส่วนข้างมากนั้นปฏิบัติตามกฎหมาย
หากเป็นเพราะกลัวว่าตนเองจะต้องได้รับโทษทัณฑ์
หากไม่ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นๆ

(ชีวประวัติของข้าพเจ้า หน้า ๕๐๒-๕๐๓)

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล
ภาษาและวัฒนธรรมเป็นปัจจัยสำคัญในการแก้ปัญหาและพัฒนาสังคม

เปิดรับสมัครนักศึกษาระดับปริญญาโท-เอก ประจำปีการศึกษา 2552

- o หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
- o หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- o หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรปกติ แต่เรียนเสาร์-อาทิตย์)
  - * วิชาเอกมานุษยวิทยาการแพทย์
  - * วิชาเอกมานุษยวิทยาการดนตรี
  - * วิชาเอกอินเดียศึกษา
- o หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
  - * วิชาเอกภาษาเพื่อการสื่อสาร
  - * วิชาเอกการแปล

สาขาวิชาภาษาศาสตร์
สาขาวิชาภาษาศาสตร์
สาขาวิชาวัฒนธรรมและการพัฒนา

สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

- * วิชาเอกพิพิธภัณฑ์ศึกษา
- * วิชาเอกสังคมวัฒนธรรมศึกษา
- * วิชาเอกพัฒนาชนบทศึกษา
- * วิชาเอกการสอนภาษา
- * วิชาเอกภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารองค์กร

กำหนดการ	ช่วงเวลาเปิดรับสมัคร
๘ ขยายใบสมัคร	
- ทางไปรษณีย์	1 ตุลาคม - 14 พฤศจิกายน 2551
- ด้วยตนเอง	1 ตุลาคม - 29 พฤศจิกายน 2551
๙ รับสมัคร รอบแรก	
- ทางไปรษณีย์	1 ตุลาคม 2551 - 14 พฤศจิกายน 2551
- ทาง Internet	1 ตุลาคม 2551 - 14 พฤศจิกายน 2551
- ด้วยตนเอง	1 ตุลาคม 2551 - 29 พฤศจิกายน 2551
๑๐ รับสมัครรอบ 2	
- ทางไปรษณีย์	2-17 กุมภาพันธ์ 2552
- ทาง Internet	2-17 กุมภาพันธ์ 2552
- ด้วยตนเอง	2-28 กุมภาพันธ์ 2552

ศึกษาข้อมูลหลักสูตรที่ www.lc.mahidol.ac.th

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

นางสาวนิลวรรณ เกษแก้ว งานบริการการศึกษา
โทรศัพท์ 02-800-2303, 02-800-2305

o หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาศาสตร์ :

ดร.ปัทมา พัดนันทพงษ์ 02-800-2308-14 ต่อ 3320

o หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาศาสตร์ :

ดร.สุมิตรา สุวรรณ์เดชา 02-800-2308-14 ต่อ 3323

สาขาวิชาวัฒนธรรมและการพัฒนา :

รศ.เสาวภา พงษ์พิงษ์ 02-800-2308-14 ต่อ 3308

สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา :

รศ.ดวงพร คำบุญวัฒน์ 02-800-2308-14 ต่อ 3300

โอกาสทางการศึกษา

- * สอนโดยคณาจารย์ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ
- * เรียนวันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ เวลา ๙.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.
- * เลือกทำวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ เป็นภาษาไทยได้
- * ผู้มีประสบการณ์ในการพัฒนาชนบท พัฒนาชุมชน เป็นแกนนำในการพัฒนาท้องถิ่น เป็นเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนท้องถิ่นขององค์กรภาครัฐและเอกชน หรือมีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ ๕ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ
- * มีทุนการศึกษา ทุนผู้ช่วยวิจัย ทุนผู้ช่วยสอน สนับสนุนจากบัณฑิตวิทยาลัย
- * ค่าลงทะเบียนตลอดหลักสูตรเพียง ๗๐,๐๐๐ บาท

ศึกษาจบแล้วทำงานอะไรได้บ้าง ?

- * เป็นบุคลากรในหน่วยงานกระทรวงมหาดไทย กระทรวงพัฒนาสังคมฯ กระทรวงศึกษาธิการ และกระทรวงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- * เป็นครู อาจารย์ในสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน
- * เป็นนักวิจัย นักวิชาการในองค์กรภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในและต่างประเทศ
- * นักบริหารวัฒนธรรม ภัณฑารักษ์ นักพัฒนา นักสังคมสงเคราะห์ เจ้าหน้าที่มูลนิธิ และองค์กรเพื่อการพัฒนาทั่วไป
- * เป็นนักบริหาร นักปกครอง นักพัฒนาชุมชนในองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น เทศบาล อบต. อบจ. เป็นต้น
- * เป็นบุคลากรในหน่วยงานสาธารณสุขระดับท้องถิ่น
- * เป็นแกนนำพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ผู้นำชุมชนท้องถิ่น
- * เป็นผู้ประกอบธุรกิจบริษัท ห้างร้าน
- * ฯลฯ

เปิดห้องทักทาย

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน จดหมายข่าวฉบับต้อนรับเทศกาลสงกรานต์ ของนิตยสารสาระดีๆ ที่กองบรรณาธิการนิตยสารนิตยสาร เริ่มด้วยบทความของกุดเสมใจ อ่างสกุล ผอ.กิจของสถาบันฯ มาบอกเล่าถึงเรื่องราวความโดดเด่นของสิ่งรวมการร่วมพลังแห่งพันธกิจที่ถูกต้องของสถาบันฯ “พิพิธภัณฑ์ ปีใหม่แห่งใหม่” สิ่งรับรู้ที่ชัดเจนการติดตามข่าวสารกิจกรรมของสถาบันฯ ซึ่งคงตามอ่านได้ทำคือสัปดาห์ “ภาพเป็นข่าว” รองศาสตราจารย์เสาวภา พรศิริพงษ์ ได้สรุปประเด็นจากการประชุม “แผนทวิวัฒนธรรม: เครื่องมือสร้างเสริมพลังแห่งสถาบันฯ” นอกจากนั้นกุดเสมใจ สุวรรณธานี ยังได้มาบอกเล่ากิจกรรมการลงพื้นที่เพื่อสัมผัสวิถีชีวิตของสาวกบรื่องโบว์ของกสิกรรมวิถีเกษตรวิถีการบออีกด้วย ยังไม่หมดเพียงเท่านี้ ยังมีข่าวประสาธน์พันธ์นิตยสารต่างๆ รวมทั้งแนวข้อสอบของสถาบันฯ มาฝากกันด้วย

หวังว่าผู้อ่านคงได้รับสาระความรู้จากจดหมายข่าวฉบับนี้ไม่มากก็น้อย ของกุดเสมใจที่ชัดเจนการร่วมพลังแห่งพันธกิจที่ถูกต้องของสถาบันฯ

บรรณาธิการ

เจ้าของ

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา
จังหวัดนครปฐม 73170
โทรศัพท์ 0-2800-2308-14
โทรสาร 0-2800-2332
E-mail: roncig@mahidol.ac.th
Web page: <http://www.lc.manidol.ac.th>

ที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการสถาบันฯ
รองผู้อำนวยการสถาบันฯ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิจัย และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการวิชาการและกิจการพิเศษ

บรรณาธิการ

นางสาวนิภาวรรณ เจริญลักษณ์

กองบรรณาธิการ

งานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่

ประสานงาน

นางสาวคำไท หนูเล็ก

ศิลปกรรม

นางสาวกานดา ยากี

ภาพ

งานโสตทัศนูปกรณ์

พิมพ์ที่

ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามแสง
9/12015 หมู่ 1 ถนนสายกาญจนาภิเษกนครปฐม
เขตบางขุนเทียนฯทม. 10150
โทรศัพท์ 0-2462-0303

ไม่ถึงผู้รับโปรดส่งคืน

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล
ศาลายา อำเภอนครปฐม นครปฐม 73170

ผู้สนใจต้องการทราบข้อมูลข่าวสารของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท จาก “จดหมายข่าว” ติดต่อ คุณคำไท หนูเล็ก ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์